

Sygn. akt IV K 345/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Alicja Wojciechowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 stycznia 2018 roku sprawy

S. A.

s. M. i S. z d. K.

ur. (...) w S.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

W dniu 26 listopada 2016 roku w S. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą dokonał kradzieży łyżki od koparki o wartości 3.000 zł, czym działał na szkodę M. K.

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk

orzeka

I uznaje oskarżonego S. A. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za przestępstwo to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 15 (dwadzieścia) złotych każda stawka;

II na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary grzywny zalicza okres zatrzymania oskarżonego od dnia 26 listopada 2016 r. godz. 12.00 do 27 listopada 2016 r. godz. 15.00;

III na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, w tym wymierza mu opłatę od kary w wymiarze 300 (trzystu) złotych.

Sygn. akt IV K 345/17

UZASADNIENIE

S. A. uznany został za winnego tego, że w dniu 26 listopada 2016 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą dokonał kradzieży łyżki od koparki o wartości 3.000 zł, czym działał na szkodę M. K., to jest czynu z art. 278 § 1 kk.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonemu winy do tak opisanego czynu, będącej niezbędnym elementem odpowiedzialności karnej. Oskarżony miał niczym nie ograniczoną możliwość podjęcia właściwej decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem, tym bardziej, że z łatwością mógł przewidzieć konsekwencje popełnienia przestępstwa, wszak był już karany w przeszłości i to za przestępstwa przeciwko mieniu. Nie zaszła również żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu, zaś społeczna

szkodliwość jego zachowania jest znaczna, zważywszy na zamiar bezpośredni w jego działaniu, godzącym w jedno z podstawowych dóbr, chronionych prawem, jakim jest mienie i rozmiar wyrządzonej szkody.

Przy wymiarze kary za tak opisane i zakwalifikowane przestępstwo Sąd wziął pod uwagę nie tylko stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, ale i jego motywację oraz sposób zachowania zarówno w czasie jego dokonywania, jak i po jego popełnieniu. Sąd uwzględnił również stopień zawinienia oskarżonego.

Zdaniem Sądu okolicznością przemawiającą na niekorzyść oskarżonego był niewątpliwie rozmiar szkody, wyrządzonej jego przestępnym działaniem, która obiektywnie nie była mała. Na jego niekorzyść należało również poczytać fakt uprzedniej karalności za czyny podobne oraz to, że opisanego czynu dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z inną osobą.

Natomiast na korzyść oskarżonego S. A. przemawiał fakt, że przyznał się do sprawstwa zarzucanego mu czynu, nie utrudniał postępowania oraz wyraził on na rozprawie w związku z tym szczerzy żal. Nadto, co było istotnym czynnikiem przy wyborze rodzaju kary, podjął on po dokonaniu tego czynu działania zmierzające do ustabilizowania swojego życia. Mianowicie uzyskał on zatrudnienie, które przynosi mu niemały dochód, gdyż aktualnie zatrudniony jest w przedsiębiorstwie (...) otrzymując wynagrodzenie w kwocie 2.200 złotych miesięcznie.

Kierując się przedstawionymi powyżej przesłankami, jak również mając na uwadze, że zachodzą warunki, określone w art. 37a kk, (zarzucony oskarżonemu czyn zagrożony jest karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat), Sąd wymierzył S. A. karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych. Dokonując wyboru tej kary w oparciu o przywołany przepis art. 37a kk oraz jej wysokości Sąd doszedł do wniosku, iż najbardziej dolegliwą i przynosząc skutki w zakresie prewencji indywidualnej dla oskarżonego będzie kara o charakterze finansowym, to jest właśnie kara grzywny. Kara ta bowiem będzie wystarczająca aby uświadomić mu naganność jego postępowania i odstraszyć w przyszłości od dokonywania podobnych czynów. Istotne jest tu także i to, że oskarżony dokonał zarzucanego mu przestępstwa, jak i wcześniejszych, bez wątpienia z uwagi na brak zatrudnienia i trudną sytuację finansową, co oczywiście nie może być usprawiedliwieniem dla jego wysoce nagannego działania, lecz wymierzenie mu kary pozbawienia wolności i to bezwzględnej, gdy uwzględni się ustawowe zagrożenie za przestępstwo z art. 278 § 1 kk oraz treść art. 69 § 1 kk, spowodowałoby, że efekt byłby taki, iż oskarżony po jej odbyciu znajdowałby się nadal w trudnej sytuacji majątkowej, co mogłoby być czynnikiem utrudniającym powodzenie procesu resocjalizacji, a wręcz mogłoby zniweczyć czas, który byłby na to poświęcony. Tymczasem S. A. znalazł długo oczekiwane zatrudnienie i swoją pracę, gdy uzyskany z niej dochód przekraczający jego miesięczne zarobki będzie musiał przeznaczyć na uiszczenie kary grzywny, przyczyni się do powodzenia wspomnianego procesu resocjalizacji i ugruntowania w nim pozytywnych postaw społecznych oraz poszanowania obowiązującego porządku prawnego, w tym prawa własności innych osób. Tak ukształtowana kara będzie działać także w zakresie prewencji ogólnej będąc nauką dla innych osób. Zdaniem Sądu spełni ona również zadanie poczucia społecznej sprawiedliwości, co jest istotne szczególnie dla pokrzywdzonego.

Sąd przy ustalaniu wysokości stawki dziennej grzywny na kwotę 15 zł wziął pod uwagę wspomniane dochody oskarżonego, które wynoszą obecnie 2.200 zł, jego sytuację majątkową oraz rodzinną.

Na podstawie art. 63 § 1 kk należało zaliczyć na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania oskarżonego w sprawie, co uczyniono w punkcie II wyroku.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania, Sąd zasądził je od niego, mając na uwadze to, że oskarżony aktualnie osiąga dochody, jak wskazano to już powyżej.